

Stolz AK. 1, 1, 7, 22. 3, 4, 18, 113. H. 317. an. 4, 154. MED. n. 162. PRAÇ-
 NOP. 2, 4. R. 4, 6, 21. 6, 66, 27. BHART. 3, 4. KATHS. 18, 55. ÇRĪGĀR. 17. दृष्टि
 अभिमानश्च BHAG. 16, 4. अभिमानं च मानं च त्यक्त्वा R. 2, 58, 16. देहभिः
 BĀLAB. 31. सामिमानम् adv. VICV. 12, 13. PAÑKAT. 83, 17. — 2) Selbstbe-
 wusstsein: अभिमानो ऽहंकारः SĀMĀHJAK. 24. COL. Misc. Ess. I, 242. —
 3) das für-Etwas-Halten, Auffassung: प्रामाण्याभिमानात् Z. d. d. m. G.
 7, 299, N. 4. साधारण्याभिमानतः (BALL.: from the conceit of community)
 SĪH. D. 26, 15. = ज्ञान AK. 3, 4, 113. H. an. 4, 155. MED. n. 162 (ज्ञाने).
 — 4) Zuneigung (प्रणय) AK. 3, 4, 113. H. an. 4, 155. MED. n. 162. — 5)
 feindliche Absicht, Nachstellung KĀTJ. ÇR. 9, 3, 12. mit dem subj. comp.:
 रुद्रभिः 23, 4, 18. = हिंसेच्छा Sij. zu ÇAT. Br. 3, 6, 2, 20. = हिंसा AK.
 H. an. MED.

अभिमानित (von मन् im caus. mit अभि) n. geschlechtliche Vermischung
 TRIK. 2, 7, 31. Vgl. अभिमान 4.

अभिमानिन् (von मन् mit अभि) 1) adj. stolz, hochmütig R. 3, 37, 16.
 KATHS. 7, 43, 10, 18. डुरभिः PRAB. 57, 4. स्थानाभिः (Sch.: = स्थाना-
 भिमानं जनयन्) 101, 10. मद्मूर्खताभिमानिन् (das suff. gehört zum ganzen
 comp.) SĪH. D. 36, 8. — 2) m. N. pr. eine Gottheit im 14ten Manvan-
 tara HARIV. 493. eine Form von Agni VP. 83.

अभिमानुक (wie eben) adj. ein Absehen auf Etwas habend, nachstel-
 lend, mit dem acc.: अभिमानुको ह रुद्रः पप्रूहस्यात् ÇAT. Br. 2, 6, 2, 6. अ-
 नभिमानुको ह्यैव देवः प्रजा भवति AIR. Br. 3, 34; vgl. ĀÇV. GRHJ. 4, 9.

अभिमाय (von अभि + माया) adj. verwirrt, der nicht weiss was zu thun
 ist, इति कर्तव्यतामूढः । अभिभूतः । ĠATĀDH. im ÇKDR.

अभिर्मैत्र्य (von मित्र् mit अभि) adj. zu beharren: इयं वै पृथिवी देवी दे-
 वयज्ञी मा दीक्षिते नभिर्मित्र्या ÇAT. Br. 3, 2, 2, 20.

अभिमुखं (अभि + मुख) P. 6, 2, 185. 1) adj. f. ई. a) mit zugewandtem
 Gesicht, zugewandt AK. 2, 4, 32, (COL. 28.) 17. H. 1437. स कृतो अभिमुखो
 राजा — तु मया रणे R. 1, 71, 18. शार्ङ्गलो अभिमुखो ऽभ्येति N. 12, 22. ०खे
 मयि संकृतमीक्षितम् ÇĀK. 44. M. 2, 197. DAÇ. 2, 40. नृणामभिमुखैः (नेत्रैः)
 AMAR. 4. अभिमुखतस्तुक्कन्धभ्रैकदतः ÇĀK. 32, v. l. कर्णं ददात्यभिमुखं मयि
 भाषमाणो 30. अभिमुखा (sic) शाला P. 6, 2, 185, Sch. Mit dem acc.: अध्वर्यु-
 रभिमुखो रथशिरः (बुधेति) KĀTJ. ÇR. 18, 3, 20. राजानमेवाभिमुखाः निषेडः
 R. 2, 1, 34. पयाताभिमुखः पार्थम् DRAUP. 8, 14. खरं चाभिमुखा नेडः खगाः
 3, 29, 9. पयामभिमुखो ययौ 60, 3. 2, 103, 26. 4, 13, 26. 13, 8. 6, 70, 46. अ-
 म्बुवेगाः समुद्रमेवाभिमुखा ब्रवति BHAG. 11, 28. f. ई NIB. 3, 5. R. 2, 36, 11.
 mit dem dat.: आश्रमायाभिमुखा बभूवुः DRAUP. 6, 6. gen.: यस्ते तिष्ठेदभि-
 मुखो रणे R. 5, 71, 9. तस्याभिमुखो भूवा PAÑKAT. 231, 13. तस्यैव सरसो ऽभि-
 मुखमायातम् 161, 12. am Ende eines comp.: दक्षिणाभिमुखः M. 4, 50. R.
 3, 30, 33. 4, 3, 19. N. 20, 34. ÇĀK. 12, 20. f. ई R. 1, 77, 3. ÇĀK. 15, 12. 37, 3.
 PAÑKAT. 199, 14. तान् — चतुष्काभिमुखीमनैषुः sie führten sie in ein von
 4 Pfosten getragenes Gemach KUMĀRAS. 7, 9. अन्योऽन्यपुच्छाभिमुखम् sich
 gegenseitig die Schwänze zukehrend ÇĀPATI in Z. f. d. K. d. M. 3, 289.
 Vgl. अभिमुखम् und अभिमुखि. — b) sich nähernd, heranrückend: अभिमु-
 खेष्विव वाङ्मत्सिद्धिषु VIKR. 28. यौवनाभिमुखी संज्ञे PAÑKAT. 261, 11.
 पाकाभिमुखैः — विशापनायलैः RAGH. 17, 40. — c) geneigt, gestimmt, bereit
 zu Etwas, zu Jmd haltend, mit Jmd in Verbindung stehend; mit dem
 gen.: को ऽस्य भवेदभिमुखो नरः R. 4, 9, 50. ममैवाभिमुखः स्थित्वा 1, 29.

अभियोक्तर
 mit dem instr.: न नास्तिकनाभिमुखा बुधा स्यात् R. 2, 109, 33. am Ende
 eines comp.: मङ्गलाभिमुखी तस्य भूवा R. 5, 49, 19. तदा प्रसादाभिमुखी भ-
 वामि PAÑKAT. 223, 8. प्रयाणाभिः RAGH. 5, 29. पुरुप्रवेशाभिः 7, 1. KUMĀ-
 RAS. 2, 16. 3, 60. — 2) f. ०खी N. pr. eine der 10 Erden bei den Bud-
 dhisten Vjāpi zu H. 233.

अभिमुखम् (acc. von अभिमुख) adv. praep. entgegen, vor Jmds Augen,
 nach der Richtung von, gegen, zu - hin, nach - hin: सेनयाभिमुखं याति
 VOP. 21, 17. इतो अभिमुखमागतः hierherwärts KATHS. 26, 171. mit dem
 acc.: ये गता अभिमुखं विष्णुम् — संपिष्टास्ते तदा युद्धे विष्णुना R. 1, 45, 48.
 mit dem gen.: आसीताभिमुखं गुरोः M. 2, 193. तत्र गतव्यमेतस्याभिमुखम्
 PAÑKAT. 219, 17. am Ende eines comp.: राधवाभिमुखं याहि R. 3, 34, 2.
 31, 2. PAÑKAT. 63, 3. 174, 6. HIT. 42, 14. नेपथ्याभिमुखमवलोक्य ÇĀK. 3, 6.
 DhŪRTAS. 68, 5. कलत्राभिमुखं स्थितः VIKR. 69, 8. Am Anf. eines comp.
 ohne Flexionszeichen: अभिमुखकृतवीर R. 4, 23, 12. ०गत MEGH. 69. तद्-
 भिमुखकृतप्रयाणः PAÑKAT. 232, 16. — Vgl. अभिमुखे.

अभिमुखीकरण (von अभिमुख + कार्) n. das sich-gegenüber-Stellen,
 das Anreden: संवाधनमभिमुखीकरणम् P. 2, 3, 47, Sch.

अभिमुखे (loc. von अभिमुख) gegenüber, mit dem gen.: ये त्वन्ये राक्षसा
 वीरा रामस्याभिमुखे स्थिताः R. 6, 19, 25. 1, 73, 23. 2, 39, 26. am Ende
 eines comp. 4, 33, 43. — Vgl. अभिमुखम्.

अभिर्मेयिका (von मिथ् oder नेथ् mit अभि) f. pl. verhöhnende, beschim-
 pfende Reden, Zoten: सर्वास्तिर्वा एषा वाचः । यदभिर्मेयिकाः ÇAT. Br. 13,
 3, 2, 9.

अभिमेद s. अभिमेद.

अभिभ्रात s. भ्रा mit अभि.

अभियज्ञगाथा (अभि-यज्ञ + गाथा) f. Vers der ein abgehaltenes Opfer
 oder Regeln für ein Opfer zum Gegenstand hat AIR. Br. 8, 21, 3, 43. ĀÇV.
 ÇR. 8, 13. GRHJ. 1, 3.

अभियाचन (von याच् mit अभि) n. Bitte, Gebet: सत्याभियाचन adj. die
 Bitten wahr machend, erhörend R. 2, 53, 6.

अभियातर (von या mit अभि) m. Angreifer R. 2, 1, 21.

अभियाति (wie eben) m. Feind: अभियात्यरी (wenn अभियातिन् gemeint
 wäre, hätte der Verfasser die Zusammens. vermieden, wodurch das
 Versmaass auch nicht gestört worden wäre) H. 728. Vgl. अभिमाति.

अभियातिन् (wie eben) m. dass. RĀJAM. zu AK. 2, 8, 4, 11. im ÇKDR.
 Vgl. अभिमातिन्.

अभियायिन् (wie eben) adj. herankommend: सैन्यानामभियायिनाम् R. 6,
 16, 56. sich wohin begebend, mit dem acc.: संग्राममभिः 31, 41. auf Jmd
 losgehend, angreifend: रामाभिः RAGH. 12, 43.

अभियुग्वन् (von युज् mit अभि) m. Gegner, Widersacher: सूर्येन रथी-
 तमो ऽस्मेकिनाभियुग्वना । त्रेषि त्रिज्ञो कृत् धनम् ॥ RV. 6, 45, 15. VS.
 39, 7.

अभियुज् (wie eben) f. Angriff und concret Angreifer, Gegner: वि यु
 विष्ठा अभियुजा वज्रिन्विध्वग्यया वृह RV. 8, 45, 8. (उतिभिः) आभिर्विष्ठा
 अभियुजा विषूचीरार्णाय विशो ऽव तारुदासीः 6, 23, 2. 3, 11, 6. 4, 38, 8. 5,
 4, 5. 9, 21, 2.

अभियोक्तर (wie eben) m. 1) Gegner, Feind HIT. III, 93. — 2) Anklä-
 ger BRHASP. in VJAYAHĀRAT. 11, 9. M. 8, 52. 58. JĀGĀ. 2, 95.